

ליב י"ם

האזינו (תשי"ד-חש"ו)

גליון זה הוא המשכם של גליונות האזינו חש"ב - חש"ג שעסקו בחלקה הראשון של השירה. למבנה השירה כלה ע' גליונות האזינו חש"ו, חש"ז.

א. שאלה כללית

1. מה שם הכול לקרא לקטע השירד אמחה ל בפסוק י ט?
2. באיזה פסוק נגמר קטע זה?

ב. ד"ר א' וינאץ מכעס בניו בנוחיו ספרי: וחרי דברים קל וחמר: ומה בזמן שבעיסי'ן קרויים "בנים", אלו לא היו מכעיסים, על אחת כמה כמה?

1. מה התמיהה שרצה הספרי לישב?
2. החוכל לישב תמיהה זו בדרך אחת לפי הפשט?
3. רמב"ן: ד"ה מכעס בניו ובנוחיו מה הקשי שרצה הרמב"ן לישב ומה רצה להוכיח בעזרת הפסוקים מירמיהו ט"ד?

ג. כ"ה מחוץ השכל חרב ומחדרים אימה. כ"ה מחוץ השכל חרב גיטות ומחדרים אימה: כשבורה מן החרב חדרי כו.

רש"י: נוקפים עליו מחסה אימה והוא מת. ר"א: "ומחדרים אימה" - בב"ה תהיה אימה דבר כמו שני' (יר' ט')

ד"א: "מחוץ השכל חרב" - על מה שעשו בחוצות שנאמר (יר' י"ט) "ומספר חוצות ירושלם שמתם מזבחות לבשה".

ר"א: "ומחדרים אימה" - על מה שעשו בחדרי חדרים שני' (יהז' ט') "אשר זקני ישראל עושים איש בחדרי משכיתו".

לפרושו הראשון של רש"י כותב ר' דוד בעל טורי זהב (על ש"ע) בפרושו לרש"י דברי דוד:

"חדרי לבו נוקפים אותו" - דאם נפרש כפשוטו שיהיה פחד ליושבי חדרים מן החרב, דאם כן היה להפוך ולומר "מחדרים אימה ומחוץ השכל חרב", כי הפחד הוא תהיה ואח"כ בורח לחוץ אלא דהאימה הוא אחר הבריחה ונמצא חדרי הלב נוקפים, כמו שהיה בעונותינו במלכות פולין וליטא ושאר ארצות משנת ה"ח ואילך, שהיה הרעה של חריגה כמעט לרב ישראל שבאותו דור, ואותן שנמלטו אחורי הנחר וייסיל סחו עם רב מאד מישראל מחוץ חולי שבא מחדרי לבם הרבה וחרבה, בעונותינו הרביט, כנז' כאן - וכפר אדמתו עמו.

1. מהו ההבדל בין טירושי רש"י הראשון והשני לבין השלישי? (והשווה לדרך פרושו זה רש"י בראשית ל"ז י"ד ר"ה סעק-חברון והשווה גם גליון כי תצא חש"ד שאלה ד')

2. א. לדעת כמה מספרשי רש"י אין רש"י מביא שני פרושים או שלשה אלא אם כן לא נתח דעתו באף אחד מהם. הסבר סחי חולשה כל אחד מהם ולמה לא התקטף רש"י בראשון, בשני או בשלישי בלבד?

3. א. (לשאלה זו עיי'ן גם גליון בהעלותך שנה זו שאלה ד 5) האם דברי ירמיהו י"ד י"ח סותרין דברי בעל דברי דוד הנ"ל?

4. א. לאיזה משלושת הפרושים מהאים ביותר פרוש רש"י למלה "אימה" בפסוק ט"ו ט"ז ד"ה חפל עליהם אימחה?